

energiministeren, om ikke andet så på vegne af lønmodtagerne?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, det mere er hr. Schmidt, der leder efter en eller anden talerstol, han kan holde sine vidtløftige indlæg fra.

Vi er midt i den anden høringsrunde. I den første høringsrunde, vi havde sidste år, havde vi en dialog om problemer for enkelte virksomheder. De problemer løste vi, og vi skød datoen fra 2002 til 2006. Til gengæld lagde vi et pres på virksomhederne i kraft af en afgift for at finde alternativer frem.

Vi vil selvfølgelig også i denne her høringsprocedure lytte til de argumenter, der kommer frem. Jeg har allerede sagt i udvalget, at det er dét, der er meningen. Det usædvanlige er, at et politisk parti mener, at det er rimeligt at starte en folketingsdebat, inden vi har haft lejlighed til at vurdere høringssvarene. Man starter altså, før vi har truffet nogen beslutning. Vi lytter jo altid til, hvad folk siger.

Det er ikke rigtigt, at Danmark er alene om det her. Østrig, som jeg sagde det før, overvejer en tilsvarende strategi som den danske og har den ude i høring. Frankrig overvejer en afgift ligesom i Danmark. England og Irland siger, at det ikke er bæredygtigt at bruge de her gasser, hvor der findes alternativer. Vi er under pres fra Kyoto-protokollen osv. Mange store firmaer er i øvrigt interesserede, ligesom mange store danske virksomheder er gået foran på det her område.

Så jeg tror, man skal slå lidt koldt vand i blodet og så regne med, at der er styr på de her sager. Det bør der også være.

Ulrik Kragh (V):

Det er meget godt, der sker en hel masse ting rundt omkring. Jeg synes, det ville være udmærket, hvis ministeren ville skæve til EU-samarbejdet og se, hvad man kunne finde ud af dér.

Men det, der er væsentligt for det her, og det er jo også det, jeg hørte ministeren sige, er, at der ingen forpligtelser er i forhold til internationale aftaler, der siger, at Danmark skal gøre det nu.

Vi har Kyoto-protokollen, som har den generelle drivhusdel, men vi har ingenting, der kræver, at vi gør det nu, som det er lagt op til i bekendtgørelsen.

Jens Vibjerg (V):

Ministeren siger, at andre lande har de samme overvejelser eller er inde i det her. Ministeren har nævnt, at man i Østrig gør sig nogle overvejelser. Men jeg vil godt spørge ministeren: Præcis hvilke andre lande er på vej med tiltag her?

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke i den her debat også kunne finde anledning til at fokusere lidt på de miljømæssige aspekter, nemlig hvilke konsekvenser det rent faktisk får, hvis ikke vi tager fat på de her drivhusgasser nu.

Så kan vi selvfølgelig altid tage diskussionen om, hvorvidt Danmark skal gå foran, eller om vi altid skal vente på alle de andre, før vi overhovedet griber fat på meget, meget alvorlige problemer. Mangler den dimension ligesom ikke lidt i debatten?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Til hr. Ulrik Kragh vil jeg sige: Jeg tror, det var en konstatering, og det var jeg tilfreds med.

Med hensyn til hr. Jens Vibjergs spørgsmål kan jeg kun referere til de overvejelser, jeg har refereret om Frankrig, England, Norge, Irland, ud over den meget store parallelitet, der er mellem os og Østrig, og så også de overvejelser, der gør sig gældende i selve EU.

Så vil jeg gerne sige til fru Pernille Blach Hansen, at det her jo ikke er noget, vi gør for sjovs skyld. Det er jo ikke noget, vi gør, bare fordi vi skal have tiden til at gå, eller der er nogle danske virksomheder, vi vil genere, som man efterlader et indtryk af, eller fordi vi vil vise os. Det er, fordi disse drivhusgasser skal reduceres, hvis vi skal løse klimaproblemet.

Vi er stillet over for nogle meget store forpligtelser, og vi tror, der er alternativer eller vil blive fundet alternativer. Vi kan ikke se andet, end at danske virksomheder, der har stillet sig i spidsen for denne her udvikling, har tjent på det på præcis samme måde, som vi har set det på andre områder.

Tænk på hvor meget vi har hørt om, at vedvarende energi ikke var noget og sådan noget. Nu kan vi se, at det er 12.000 menneskers arbejdsplads og en milliardeksport osv. Havde man lyttet til dem, der sagde: Hold jer til kullene, bliv ved med kullene, kul, kul, kul, så havde vi aldrig fået de arbejdspladser.

Jeg tror tværtimod, at vi ved at kombinere miljøhensyn og dialog med industrien og en fremdrift i produktudviklingen kan løse proble-